

mindste Betydning, idet saa den ene Bygning rager med Brandmuren frem for den anden. Udvalget har rigtignok meent, at Beføstningen ved Rammens Anbringelse er meget ringe; men det kan med Føie anføres, at her ikke blot er Tale om den første Beføstning, der kun angaaer et begrændset Antal Steen, men at det volder særlig Bæmselighed med Hensyn til Bedligholdelsen, da Rammen jo ved sin temmelig store Tyndhed er stærkt udsat for Indvirkning af Luft og Fugtighed fra begge Sider. Udvalget skal derfor aldeles henstille, hvorvidt man vil holde paa Bestemmelsen eller lade den bortfalde.

Bevner: Da Endringsforslaget indeholder en Bempelse for den Byggende, skulde jeg principmæssig være tilbøielig til at gaae ind derpaa. Jeg kan imidlertid ikke negte, at det for mig har nogen Betænkelse, om man ganske vilde lade denne fremspringende Kam bortfalde, fordi den er et væsentligt Middel til at forhindre Forplantelsen af Ilden fra den ene Bygning til den anden, især, som den ærede Ordfører bemærkede, naar Bygningerne ere lige høje. Skulde imidlertid det ærede Thing finde Anledning til at gaae ind paa Endringsforslaget, vil jeg dog henstille til Udvalget, om man ikke kunde træffe den Modification, at man beholdt den fremspringende Kam paa Brandmuren i det Tilfælde, at denne er fælles for to Bygninger; thi kun i det Tilfælde er der Rimelighed for, at Bygningerne have samme Høide.

Schu: Med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler anførte, at, naar Brandmuren var fælles for to Bygninger, burde der anbringes en Kam, da troer jeg, at, forsaavidt man anseer en sliig Betyggelse for nødvendig, vilde det være rigtigere, hvad der vistnok ogsaa i Reglen er Tilfældet, at Tømmerværket ikke, saaledes som det efter Lovudkastet er tilsladt, maatte springe halvt ind i Muren, idet Bjælkerne og Sparreværket lægges halvt ind i denne. Denne Fremgangsmaade bruges nemlig ikke og er egentlig uanvendelig, og jeg vilde derfor foreslaae, at denne Bestemmelse gik ud, saa at Tømmerværket ikke maatte

springe halvt ind i Muren, men skulde stilles lige op til samme. I saa Tilfælde beholder Muren sin fulde Tykkelse af en heel Steen, og Bedækningen paa Brandmuren, hvad enten den er fælles eller et, er stadig den, at Tagstenene lægges paa Brandmuren i Kalk og ikke at Lægterne springe ind paa den og Tagstenene hænges derpaa. I saa Henseende troer jeg, at der er fuldstændig Betyggelse i Brandmuren, som stilles lige op og gjør en Adskillelse mellem Bygningerne; men vilde man til yderligere Forsigtighed tage den Bestemmelse, at Tømmeret, navnlig Gavlbjælkerne og Gavlsparrerne, ikke maatte springe ind i Brandmuren, troer jeg, at det var sikkrere, end naar man beholder denne Kam. Jeg skal tilslade mig at anbefale Endringsforslaget og stemme derfor.

Justitsministeren: Forsaavidt de af det ærede Udvalg stillede Forslag enten maae betragtes som Redactioner eller som en Tydeliggjørelse af Lovudkastets Tanker eller gaae ud paa at afskræpe Lovudkastets Bestemmelser, har jeg ikke Noget mod samme at erindre. Af disse Grunde har jeg Intet at erindre mod de i § 17, 18 og 22 og de 2 første i § 23 foreslaaede Forandringer. Ligeledes kan jeg Intet have at erindre mod de Forandringer, der ere foreslaaede i § 26 og den første Deel af § 29. Naar Udvalget ved § 14 har foreslaaet, at det skulde være Amtet overladt, forsaavidt alt bestaaende Bygninger maatte gjøre det nødvendigt, at tilstede en Undtagelse fra den i Paragraphen indeholdte Bestemmelse om Gadernes Brede, da tiltræder jeg det saaledes gjorte Forslag. Jeg maa erkjende, at der kan være Omstændigheder, der kunde gjøre det nødvendigt at afvige fra Lovens Bestemmelser. I saa Tilfælde havde jeg rigtignok tænkt mig, at Dispensationen skulde meddeles af Justitsministeriet; men at Dispensationen overlades Amtet, kan jeg ikke have Noget at erindre imod. Det er ganske rigtigt, som det af den ærede Ordfører blev bemærket, at Tanken ved en speciel Bestemmelse om Gader af under 12 Alens Brede var den, at der, hvor Gaderne ere saa smalle, er større Anledning til at tage under Overveielse, om det ikke maatte være Anledning